

Corine danst weer door het leven dankzij wiet thee.

Corine Pronk, geb.1961, Nijmegen. Des dochter.

Corine was een dansmarieke en een hele goede, ze behoorde misschien wel tot de top van Nederland. Toen viel ze flauw tijdens een repetitie. De artsen kwamen dachten dat Corine een DES dochter was. Haar moeder had waarschijnlijk DES ([diëthylstilbestrol](#).) gebruikt tijdens haar zwangerschap, maar wilde dat uit schuldgevoel tot op de dag van vandaag nooit toegeven. DES is een *synthetisch oestrogeen, een vrouwelijk hormoon* dat van 1946 tot 1977 aan bijna 300.000 Nederlandse vrouwen werd voorschreven ter voorkoming van een miskraam. Voorschrijven van dit medicijn werd gestaakt toen bleek dat kinderen van moeders die DES hadden gebruikt een grote kans liepen op allerlei problemen. DES dochters hebben een vergrote kans op allerlei lichamelijk afwijkingen, zoals onvruchtbaarheid, afwijkende voortplantingsorganen en een verhoogde kans op kanker. Corine was dus waarschijnlijk zo'n DES dochter. Röntgen foto's wezen uit dat ze maar één nier had, één eierstok en één halve, gekantelde baarmoeder. Toch raakte ze zwanger, maar na 28 weken moest het kindje gehaald worden middels een spoed keizers snede. Het jongetje was gezond, dat wel, maar Corine bleef last van hevige pijn in haar buik houden. Het waren verklevingen tengevolge van de operatie, maar ook een cyste die weg gebrand werd. Haar ene eierstok werd op de baarmoeder gebonden, die daardoor weliswaar nog meer kantelde, maar beiden verwijderen zou haar in de overgang doen belanden en dat wilde haar psychiater niet, die vond haar daarvoor te jong en in die jaren had een psychiater veel in te brengen. Zijn keuze betekende voor Corine een leven met veel pijn en negen miskramen. Ze kreeg Naproxen voorgeschreven tegen de pijn, waar ze 28 jaar lang 10-12 pillen per dag van gebruikte, de dubbele dosis. Naproxen heeft een aantal vervelende bijwerkingen zoals [misselijkheid](#), [buikpijn](#), [obstipatie](#), [hoofdpijn](#), [duizeligheid](#), maag-darmklachten. Corine had ze allemaal en vaak tegelijk! Maar de psyche vond dat dat dan maar de prijs was die ze moest betalen voor het soort leven dat hij voor haar in gedachten had. En trouwens, een DES dochter, nee dat was ze niet, dat beeldde ze zich maar in!

Corine probeerde een zo normaal mogelijk leven te leiden, probeerde allerlei baantjes, als verkoopster in een bakkerij of schoenen zaak, zelfs als schoonmaakster. Alles mislukte omdat ze steeds vaker ziek werd. Toen ze dan eindelijk 100% werd afgekeurd kreeg ze 70% van haar oude loon, omdat ze niet veel uren maakte waren was dat dus maar een heel kleine uitkering. Toen werd Corine wéér zwanger en beviel met 28 weken van een jongen die wél gehandicapt was, Benjamin. Nu was het de gynaecoloog die de knoop doorhakte en haar baarmoeder en eierstok verwijderde. Corine was toen ruim een half jaar van de pijn af, maar kreeg een hartinfarct want DES dochters hebben dunne bloedvaten. Corine moest zich helemaal concentreren op haar jongste zoon, ze verhuisde naar Borgsweer, een klein dorpje in de buurt van Delfzijl. Haar man deed iets met brandalarm installaties en werd voor de PTT gestationeerd in het hoge Noorden. Corine genoot daar van de rust en de frisse lucht, het leven op het platteland beviel haar prima, maar ze kreeg nog wel verschillende hartinfarcten én een beroerte. Uiteindelijk slikte ze 11 verschillende medicijnen, die in combinatie met elkaar de gekste bijwerkingen gaven. Corine was er kotsmisselijk van, moest vaak overgeven, een diëtiste schreef haar daarom vloeibare voeding voor, astronauten voedsel noemde Corine het. De vloeibare voeding hielp niet echt, het kwam er steeds vaker weer uit, Corine kon op het laatst zelfs geen water meer binnenhouden. Thuiszorg had de scootmobiel al besteld, er zou een stoeltjes lift op de trap worden geïnstalleerd. Ze werd alsmaar magerder en zwakker tot ze nog maar 45 kilo woog. Ze wist, als dit zo doorgaat ga ik dood, opname in het ziekenhuis voor intraveneuze sondevoeding stond al in de planning. Ze kon eigenlijk niets meer, lag alleen nog maar de hele dag uitgeput op de bank te wuiven naar de dagelijkse voorbijgangers. "Ik leek net de koningingin", zegt ze zelf. Ze ontwikkelde zelfs een vaste gebarentaal, één vinger

betekende het gáát, twee vingers het gaat slecht en drie vingers: kom even binnen voor een kopje koffie, de deur stond altijd open.

Tot haar eigen buurman eens binnenstapte,. Hij leed zelf aan longkanker vanwege het werken met asbest, kreeg chemo, werd daar kotmisselijk van en rookte dan een jointje.

Was dat misschien ook iets voor Corine? Haar darmarts vond dat een prima idee, maar de huisarts, een ouderwets man, wilde geen mediwiet voorschrijven want "daar had hij geen ervaring mee en ze had immers geen kanker?" De darmarts belde de huisarts en haalde hem over alsnog de officiële mediwiet voor te schrijven. De wiet van de apotheek hielp wel iets, maar Corine kreeg daar gek genoeg verstoppingen van. Ze heeft die staats wiet nu nog in de kast liggen! In december 2008 vond haar man Ron op internet onze site: mediwiet.nl en nam contact op. Ik raadde aan om het eens met wiet thee te proberen en stuurde een zakje afknipsels en blaadjes " út eigen tún". Corine maakte thee volgens de regel van één. Één gram op één liter water, één uur zachtjes koken en dan één kopje per dag. De tweede dag was de misselijkheid weg en had ze voor het eerst in jaren weer een goede nachtrust.

Corine begon twee kopjes per dag te drinken, de thee hielp ook goed tegen de spasmen, krampen die ze had vanwege haar reuma. De diëtiste belde op, ze had een verschrikkelijke fout gemaakt en was vergeten voldoende zout voor te schrijven in haar voeding. Daarom werkte de astronautenvoeding zo slecht! Corine flipte de pan uit, ze was het zat, van nu af was haar doel van alle medicijnen af te komen! Ze nam nu drie kopjes wiet thee per dag, kon weer eten, kreeg zelfs honger en smeed de medicijnen in de hoek! Elke dag ging het beter met haar. Uiteindelijk kon ze haar grote droom waarmaken, want ze wilde altijd nagelstyliste worden. Het instituut waar ze haar opleiding ontving wil haar nu zelfs aan wedstrijden laten deelnemen! Nu, na een half jaar wiet thee, loopt ze elke dag een half uur met de hond, verbouwd haar eigen wiet en moet hard zoeken naar de oude medicijnen die ze me wil laten zien. High of stoned is ze nog nooit geweest, dus vond ik na het interview dat dat ook maar eens moest gebeuren. Ik had niet geheel toevallig een klein pijpje bij me en wat toppen, uiteraard ook weer út eigen tún. "Tja Corinne straks ga je dood en weet je niet eens wat het is om high te zijn, dat zou toch zonde zijn" vertelde ik haar. Nou dat weet ze nu wel! "High zijn is niet eng, maar gewoon heel leuk Corine, mensen gebruiken drugs immers altijd voor hun eigen plezier en alleen soms als medicijn". Corine en ik lopen door haar tuin en zoeken een betere plek uit voor de wietplanten van volgend jaar. Het enige medicijn dat ze ooit nog wil gebruiken teelt ze voortaan zelf!

Corine heeft behalve pijnstillers de volgende medicijnen in haar patiënten paspoort staan:

Bisoprolol = bètablokker tegen bloeddrukverhoging	5mg 1x per dag
Carbasalaat-calcium Cardio ter voorkomen hartaanval	100mg 1x per dag
Indapamide Tabletten tegen bloeddrukverhoging	1,25 mg 2x per dag
Perindopril tegen bloeddrukverhoging	5 mg 2x per dag
Crestor verhoogd LDL-cholesterol	40mg 1x per dag
Nitrolingual Pomspray zuurstoftekort	wanneer nodig
Omeprazol Tabletten spijsverteringsaandoeningen zuurgerelateerde	40mg 2x per dag
Persantin ter voorkomen herseninfarct	200mg 2x per dag
Promocard ter voorkomen hartaanval	30mg 1x per dag

